

December 1915 til 31. Oktober 1916) forhøjede med $\frac{1}{5}$.

Med Hensyn til de enkelte Paragraffer bemærkes følgende:

Til § 1.

Idet Dyrtidslovens §§ 1—4 foreslaas forlængede uforandrede, er det hermed Tanken, at de nærmere Regler med Hensyn til Gennemførelsen af disse Bestemmelser, som er givne i Indenrigsministeriets Cirkulære Nr. 2 af 10. Januar 1916 (Bilag 1 b.), ligeledes skal være gældende uforandrede indtil 31. December 1916. Efter de indvundne Erfaringer maa man dog finde det rigtigst, at Bestemmelsen i Dyrtidslovens § 1, sidste Punktum, ophæves, saaledes at den Omstændighed, at en Kommune yder Hjælp til de ubemidlede Beboere ved Nedsættelse af Prisen for Levering af Brændsel eller Belysning fra kommunale Produktionsværker, ikke skal være til Hinder for, at Statstilskud kan ydes for Kommunens Udgift herved.

Til § 2.

Det i Dyrtidslovens § 5 fastsatte Maksimumsbeløb af 8 Kr. 50 Øre — eller efter særskilt Tilladelse 10 Kr. — pr. Indbygger foreslaas forhøjet med $\frac{1}{5}$, altsaa henholdsvis 1 Kr. 70 Øre og 2 Kr.; man har anset det for mest retfærdigt og tilige for mest praktisk ikke at fastsætte et særligt Maksimumsbeløb for de heromhandlede 2 Maaneder, men at forhøje det i Dyrtidsloven fastsatte Beløb med en Femtedel som en for hele Perioden gældende Maksimalgrænse.

Til § 3.

Af regnskabsmæssige Hensyn vil det formentlig være heldigst, at Regnskabet for den heromhandlede Periode indgaar i Regnskabet vedrørende Dyrtidsloven, saaledes at der pr. 31. December 1916 vil kunne finde en Opgørelse Sted mellem Staten og Kommunerne vedrørende disses Udgifter til Dyrtidsforanstaltninger og den dem tilkommende Refusion herfor, saafremt der ikke ved Lovens Revision maatte blive fastsat et andet Tidspunkt.

De Regler om Statskassens Tilskud til Kommunernes Dyrtidsforanstaltninger, som er givne i Dyrtidslovens § 6, overføres ganske uforandrede paa Udgifterne for den heromhandlede Periode; Udbetalingen af hver Kommunes Andel ifølge Folketal i den Del af den overordentlige Indkomstskat til Staten, som ved Dyrtidslovens § 6 er stillet til Raadighed for Kommunerne,

bliver saaledes betinget af, at Kommunernes Udgifter ifølge Dyrtidslovens §§ 1 og 3 i Tiden indtil 31. December 1916 udgør mindst et til Andelen svarende Beløb. Derhos vil Statskassen ogsaa for de i nærværende Lov omhandlede Udgifters Vedkommende komme til at refundere Halvdelen af Kommunernes Nettoudgift = Bruttoudgiften med Fradrag af fornævnte Andel i Statsskattebeløbet. Da sidstnævnte Andel allerede som Følge af Vedtagelsen af Lov Nr. 155 af 17. Maj 1916 om Ændring i Statsskatteoven Nr. 129 af 10. Maj 1915 vil blive større end forudsat ved Dyrtidslovens Udgivelse, har man ikke fundet Anledning til at stille Forslag om Forhøjelse af Kommunernes Andel i Statsskattebeløbet paa Grund af Bestemmelserne i nærværende Lovforslag. Maksimalbeløbet af 3 Kr. 50 Øre i Dyrtidslovens § 6, 4de Stykke, er foreslaaet forhøjet med $\frac{1}{5}$.

Til § 4.

Det maa formentlig anses for billigt, at Kommunerne faar Ret til at dække den paa dem faldende Del af Udgifterne ifølge nærværende Lovforslag gennem Tillægsskat efter samme Regler, som er fastsat i Dyrtidslovens §§ 7—11 og 16.

Ifølge Dyrtidslovens § 10 vil Tillægsskatten til Dækning af samtlige Dyrtidsudgifter i Tidsrummet fra 1. April til 31. December 1916 da være at paaligne umiddelbart efter Udløbet af Regnskabsaaaret 1916—17 for de i Dyrtidslovens § 8 ommeldte Kommuners Vedkommende; for København og Frederiksberg vil Bestemmelserne i Dyrtidslovens § 9 være gældende ogsaa for denne Del af Tillægsskatten.

Ved Dyrtidslovens § 7 er der givet Kommunerne Bemyndigelse til at udskrive Tillægsskat til Dækning af forskellige andre Beløb end Udgifter ifølge Dyrtidsloven; det maa formentlig anses for rimeligt, at Kommunerne ogsaa faar Bemyndigelse til at udskrive Tillægsskat til Dækning af de Udgifter af denne Art, som udredes i Tiden fra 1. November til 31. December 1916, og man har derfor i Lovforslaget optaget en hertil sigtende Bestemmelse. En saadan Bemyndigelse vil — som nærmere ommeldt i Indenrigsministeriets Cirkulære Nr. 37 af 3. Marts 1916 Til § 7 — faa Betydning for følgende Udgifters Vedkommende, nemlig:

a) Kommunens Udgifter ved Udbetaling af Dyrtidshjælp til kommunale Tjenestemænd og Arbejdere, vedtaget før 22. December 1915,